

“Tenim un vessant feminista del moment que totes som dones, però no anirem a les barricades”

Entrevista a Mercè Camps, presidenta de Dona i Empresa

Glòria Romero Aloma

➤ El pròxim juliol, Dona i Empresa celebra deu anys de la seva fundació. Mercè Camps n'és la presidenta des del 2020 i ens parla sobre alguns dels reptes persistents de l'associacionisme.

Com vas arribar a la presidència?

Vaig entrar a l'associació l'any 2014. De seguida em vaig posar al grup de la junta perquè quan estic a un lloc, m'agrada saber què hi passa. He format part dels AMPAS, del consell escolar, he estat presidenta dels veïns. Volia ajudar a organitzar les activitats. Ara soc la tercera presidenta, després de la Lourdes Raja i l'Ira Peire, que va estar cinc anys i em va demanar si li volia agafar el relleu. Li vaig dir que sí, durant dos anys. Aviat hauria d'acabar, vull acabar.

Costa trobar relleu per a aquestes posicions?

No hi ha voluntàries per agafar el relleu. Costa molt, perquè has de dedicar-hi temps, però jo espero que surti algú. A més, està molt bé renovar i passar per aquesta experiència de pertànyer a la junta. En el meu cas, van voler donar-me la confiança quan jo la veritat que no ho tenia gens clar. Al cap i a la fi, no tinc arreus al poble i faig molta vida diària a fora. Però no me'n peneixo, tot i que comporta molta dedicació.

Com funciona la xarxa de Dona i Empresa?

Ens reunim mensualment i tirem del carro, de fet. Som 105 sòcies i a la junta en som 11, perquè doblem els càrrecs per donar suport i repartir les feines, si no és impossible. Ens organitzem a través de grups sectorials, amb la idea d'agrupar les sòcies per temàtiques, com les del sector moda, les del sector salut, serveis o educació. Fem activitats, tant lúdiques com formatives, i participem en totes les fires comercials que organitza l'Ajuntament. Cada mes intentem fer alguna trobada, però la veritat és que costa molt i acaben venint el 10% o 15% de les sòcies.

Quin és l'objectiu de l'associació, més enllà de la qüestió professional?

Som un grup divers de dones que volen conèixer altres dones que es troben en la mateixa situació de ser petites emprenedores i crear sinergies. Volem crear una comunitat entre nosaltres i que el municipi conegui la força d'emprenedoria que hi ha aquí, perquè apostin pel consum local liderat per dones. Com més siguem, més força tindrem per demanar ajuts. Volem

promocionar-nos les unes a les altres, donar-nos ajuda mútua, crear connexions.

Les sòcies han assolit resultats positius en els seus negocis formant part de l'associació?

No crec que estigui relacionat. Al fet d'associar-te no li pots donar un propòsit d'aquest caire. El retorn que reps és molt més immaterial, de donar-te a conèixer. Dona i Empresa ja té marca

Mercè Camps reclama més implicació de les sòcies de Dona i Empresa. Foto: Carles Serraima-AFSJ

aquí a Sant Just. No érem conscients que havíem calat tan fort.

Consideres Dona i Empresa com una associació feminista?

Som 105 dones. Si preguntéssim a cadascuna, totes respondrien de manera diferent. Mai hem fet una enquesta ni ens hem posicionat, encara que sí que tenim un vessant feminista del moment que totes som dones i ens volem empoderar. Però no anirem a les barricades. Ens defensem i creiem en el nostre valor, que ens hem de potenciar i en el poder femení. Jo no m'atreveria a parlar en nom de totes les sòcies i dir "sí, som una associació feminista". Crec que "associació de dones emprenedores" ens defineix millor.

*Mercè Camps ha tingut un mandat que amb la pandèmia ha estat transformador i estressant alhora.
Foto: Carles Serraima-AFSJ*

Com es gestionen els diners de la quota? A què van destinats?

Tenim una quota súper simbòlica de 40 o 30 euros l'any, depenent de si es té empresa o no. Serveix per al manteniment de la web, a la persona que ens porta les xarxes i per a les activitats principalment. També demanem subvenció des de fa tres anys. Abans no ho fèiem perquè volíem ser autosuficients completament de l'Ajuntament, però ens quedàvem curtes. De fet, amb la subvenció i amb les quotes no cobrim les despeses.

Com has viscut la presidència durant aquests tres anys?

He tingut la sort, com que vaig començar enmig de la pandèmia, que vaig poder dedicar-m'hi més del que s'hi dedicava la presidenta d'abans. Jo pensava que no podria seguir el seu ritme. Vam reinventar-nos per poder repartir molt més les feines.enguany, com que tenim la celebració dels deu anys, anem una mica esgotades i a mi no em dona per arribar a tots els fronts. Tot no ho pot fer una sola persona. Hem de funcionar de manera horitzontal, si no no tira la cosa.

Canviaries alguna cosa del funcionament?

Crec que el funcionament està bé, però sempre es pot millorar. Al final és un tema de voluntariat. Arriba un punt que no tens clar fins quan pots exigir o no. Jo sempre penso "tot el que jo m'exigeixi a mi, ho he de poder exigir als altres", però mai acaba sent així. Cadascú és lliure de fer el que vol o el que pot. Perquè totes som dones treballadores, mares de família o amb situacions familiars complicades. Jo ho entenc, considero normal que la implicació no sigui total. És indispensable buscar relleus. M'agradaria que totes les sòcies passessin per la junta o caps sectorials perquè s'adonessin de què implica aquesta associació. Si no, morirà, com mor qualsevol si el grup motor es cansa. Penses, "si jo me'n vaig, ningú no seguirà?".

Heu tingut mai ganes d'abandonar?

Totes les qui estem a la junta hem tingut moments de crisi. Fins i tot abans del canvi de presidència, vaig estar a punt de deixar-ho, jo i unes quantes. Perquè tens també temes personals, estàs saturada i penses "és que sempre som les mateixes les qui tirem del carro" i cansa, perquè al darrere hi ha 100 dones que només estan esperant que els facis propostes i no proposen res. Però aquest moment va passar. Només necessitem relleu. Ens encantaria que vingués gent jove amb energia i ganes d'innovar.

Quins valors subjecten Dona i Empresa?

Crec que la sororitat, l'empatia, l'emprenedoria. Som dones fortes perquè valorem l'esforç que ha fet cadascuna de nosaltres, tirant endavant un negoci o una professió. I això és un poder que ens uneix, com un fil invisible, perquè totes sabem el que costa fer-ho. ◀

> Perfil

Mercè Camps de Gispert (Barcelona, 51) és llicenciada en Ciències de la Informació per la UAB. Té un postgrau en Direcció de Comunicació a EADA i actualment està fent un postgrau en Responsabilitat Social Corporativa a ESCI-UPF. Ha treballat en televisió local, a Ràdio Desvern, en agències de comunicació i des de fa anys treballa al Palau de la Música Catalana. Viu a Sant Just des que es va casar, el 1998, i té 3 fills.

Aficions: Llegir, la ceràmica

Un llibre: "Viento del este, viento del oeste", de Pearl S. Buck

Una cançó: "It's Not Unusual", de Tom Jones

Una pel·lícula: "El premio", dirigida per Mark Robson

Una obra de teatre: L'última que ha anat a veure és "La Trena", dirigida per Clara Segura

Un programa de TV: "Joc de cartes" a TV3